

ಮಾಲ್ಟಿ ಪೋಷಣೆ

ಮಕ್ಕಳ ಕಲರವ ಇಲ್ಲದ ಜಗತ್ತು, ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬ ಬಣ್ಣ ತುಂಬದೇ ಉಳಿಸಿದ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕಿನ ಆತಂಕ ಮಕ್ಕಳ ಕಲರವವನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ.

ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗದಂತೆ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮುದಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಜೂನ್-ಜುಲೈ ಬಂತೆಂದರೆ ರಸ್ತೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲಾವಾಹನಗಳು ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಶಾಲಾವಾಹನದ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಪಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಕು ತೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿತ್ತು. ನೀಲಿಮಾಳ ಪತಿ ಸುರೇಶ್ ಅಂತೂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬಲೆನ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಶಾಲಾವಾಹನಗಳಿಗೆ ದಾರಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ, ಅವರ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಆತಂಕ-ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತ ಬದುಕು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಚಾಲಕರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸುರೇಶ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಅಮ್ಮ ಅಷ್ಟಂದಿರ ಆತಂಕಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆಯಲ್ಲ!

ಯೂನಿಫಾರಂ ಹೊಂದಿಸುವ ಗಡಿಬಡಿಯಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬೈಂಡ್ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಸ್ಕೂಲ್ ಬ್ಯಾಗ್ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಗ್ ಹುಡುಕುತ್ತ ಅಲೆದಾಡುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಶಾಲಾರಂಭದ ದಿನ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಫೋನ್ ಮಾಡುವ ಶಾಲೆಯ ಮಾಸ್ತರರ ಕರೆಯಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ. ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುವ ಸೈನಿಕರಂತೆ ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ನುಗ್ಗುವ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುವ, ಕರೆತರುವ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಡ್ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮೊಬೈಲ್ ಎಂಬ ಹೊಸ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತರಗತಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೂ ಮೊಬೈಲ್ ಲೋಕದಿಂದ

ಮಕ್ಕಳ ಕಲರವವ ಕಾಪಿಡೋಣ

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಮಾತು. ಈ ಮೊಬೈಲ್ ಲೋಕವು ಅವರ ದೈಹಿಕ ಚುರುಕತವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಫುಲ್ಲತೆಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಚೆಲ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡುವಂತಾಗಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರೇಮಲತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ಒಂಬತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಮಗಳು ಶ್ರುತಿ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿಧಾನ ಏಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇನೋ ಸರಿ, ಆದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪ್ರತೀ ಮಾತಿಗೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ನೀಲಿಮಾ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಬಿಡುವ ಮಗನಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆಯೋ ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಟಿಂಟಿನಂತೆ ಆಟವಾಡುತ್ತ, ನೆಗೆಯುತ್ತ, ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲರವ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇರಿಸಿ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿ ಪೋಷಕರಿಗೂ ಇವು ಸವಾಲಿನ ದಿನಗಳು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಲವಲವಿಕೆ ತುಂಬುತ್ತ, ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ನೃತ್ಯಪಟುಗಳೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿ, ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ. ತ್ರೀಡಾಪಟುಗಳೇ... ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇಹ ದಂಡಿಸುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ. ಅವರೊಡನೆ ಅಪ್ಪನೋ ಅಮ್ಮನೋ

ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದೋ ಯೋಗ ಮಾಡುವುದೋ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, 'ಎದ್ದೋಗಿ ಯೋಗ ಮಾಡೋ' ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದಾಗ ಮಾತು ಕೇಳದ ಮಕ್ಕಳು, 'ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿಕೊಡೋ ಪುಟ್ಟು' ಎಂದರೆ ಖುಷಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಸೋಲುವುದಕ್ಕೇನು ಮುಜುಗರ?

ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿವಿಧ ತರಗತಿಗಳ ವಿಡಿಯೋಗಳಿವೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಮೊಬೈಲ್ ಇರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕಲಿಯುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿ. ರಂಗೋಲಿ ಇರಬಹುದು, ಹಳೇ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ದಿಂಬು, ಕಾಲೊರೆಸುವ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಸುವುದು, ಸಂಗೀತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಟೋಬಾಟ್ ಕಲಿಯುವುದು ಹೀಗೆ ಪ್ರತೀದಿನವೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಟೈಮ್ ಟೇಬಲ್ ರೂಪಿಸಿದರೆ ಅವರು ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಜಾರುವುದಿಲ್ಲ.

ಗುಂಪಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ, ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ಹಾಗೆ ಸಾಂಘಿಕವಾಗಿ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಲರವದಿಂದ ಪೊರೆದ ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಪೋಷಕರ ಮಡಿಲಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲ ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, 'ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲಂದೆ ಕಾಲೆಮ್ಮುರಿತಿನಿ ನೋಡು' ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಬೈದಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮ, ಈಗ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತುಬಿಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಅವರಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಜಗತ್ತು, ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬ ಬಣ್ಣ ತುಂಬದೇ ಉಳಿಸಿದ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಬಣ್ಣದ ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಕಾಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಇದೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಭವಿಷ್ಯವು ಮಸುಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗದರಿಸಬೇಡಿ. ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರೊಡನೆ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡೋಣ. ■